

MAGYAR MŰSA.

Költ Bétsben 4. Áprilisben 1789.

Lantos Verseket Száffó Rendi-szerint; mellyekkel Nagyön Tisztelendő Ostermayer Paulai Ferentznek a' Pofonyi Királyi Seminárium Vice-Rectorának; legnagyobb Érdemű Elöljárójának melly Tisztelettel ütdoz a' Papi Nevelédség.

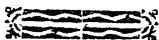
Drága Természet! tsuda nagy Valóság!

A' kinek minden fitogatja díszét;
Aldomáid, melly nyomait hagyád az
Emberi szívben!

Általad vidúl, 's Szeretre éled;
Néha törjön bár adományid ellen,
Hál'-adás-hívség erejét, 's hatalmad'
Lántzait érzi!

A' kit ő tisztelet Szeretetet hevével;
Annak ugy Egen soha nem derülhet
Napja, hogy Szív-is repeső örömré
Egybé ne szökjön!

A' Komor Gondnák szomorú Veszéli
Omlának; mindent aranyoz Szerelmé;
A' mező vidúl 's neve napja színe
Bibor előtte!

Az nap ő láttzik tsatsagó Seregnek
Zengedő hangját, 's gyönyörű szökését;
A' kies völgyek' nevető virúltát

Látni, tsodálni! — — —

Tiszta Természet! babonás erödet
Mi-is érzük; mert ragyog a' *Ferentznek*
Mi Elöljárónk' 's nagy Atyánk Nevének
Napja Egünkön!

Már-is ugy tapfol ki-ki vig örömmel;
Lengedő Népek valamint örülnek
A' midön Napnak, ki-szökik homályból
Tiszta személlye!

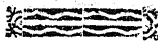
Hál'-adás hangal magas Égbe hatván
Énekink; hogy fényt hozza bús Egünkre!
'S már ki vádolhat, hogy öröme élleszt
Napja *Ferentznek*? — —

Kit Kegyeiség, szép Szeretet betséért
Lántza Szívünknek kötelez magához;
'S józan élet bőv Tudomány övedz mint
Testet az árnyék.

Mint tömött Szőlő fejeket fedezni
Szoktak a' zöldes levelek nap ellen;
Finom Erköltsit földi olyan épen
Gyenge Szemérme.

A' midön többnek közölé tanátsit
'S többen érzették tehetős Segédét;
Nálla akkor leg-gyönyörűbb napoknak
Száma nagyobbfik!

A' serény méhet meg-előzi gondja;
Éjjel álmát-is ki gyakor szakasztja?
Gyertya Ként nekünk ragyog, és azonban
Bélit emészti.

Szép tanittálsal fiait meg-áldja
Szárnyra reptetvén, ki-nyilott szemekkel
A' nap ellen Sas kefelü gyanánt az
Égre vezérli!

A' Szerentsének piperéje nem fért
Erdeméhez, melly ragyog a' nagyított
Tséve által; jaj! de falak közelről
Hogy ha tekénted!

Sőt hasonlitt ő deli díze által
A' jeles naphoz; közelebb ha nézed,
Annyival jobban ragyog és világít
Érdeme fényre! — — —

Emberék forsát, ki kezedbe tartod,
'S jajra fordított, vagy öröme! — porból
Vízfsza tért Sasnak idejét szerentsés
Élte előzze!

Tölled ő rang 's Tisztviselést nem ohajt
Napja *JOSEF-nek* ha egünkön ékül,
Tettet árnyék, a' betsület-meg Érdemt'
Fogja követni.

Benne őrizzed Haza nagy reményét!!
A' Betegség oh! ne fogyaszsa! — hervadt
Színe ortzáján tehetős Erővel

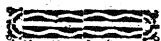
Ékre virúljon!!

Ötet, oh Várunk! Kebeledbe röjtsed!
Vajha Pest-is meg-ne irigyle (*) — —!! majdan
Könyveinknek bús özönit falaknak
Jajja nevelné!

L 2

Végre

(*) Mert igen híreltetik, hogy Pestre menend előbb való-
való rangal, mivel itt a' Levegő egélségének ártalmas.

Végre így Baglyok lakózása lennél ;
 Mit tavalj *Rájni's* Te-néked jövendölt, (*)
 Hogy ha illy képpen Kebeledbe tudnád
 Örzeni Kintsed!

(*) Taval fő Tisztelendő *Vizer Adám* innénd el-mentével
 ez: Jövendölé Verseiben:

Oh Várunk! ha talám ennek' utánna-is
 Illy képpen fogod a' Kintsedet örzeni,
 Végtére csak Baglyok' lakása,
 Es Denevér Palotája lészefz!

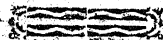
*Néhai T. T. Szerentsi Nagy István Urnak, a' Nagy-
 Györi Helv. Conf. tartó Gyülekezetben volt hű Lel-
 ki Tanítónak hidegült árnyékához.*

Alig kezdé Elztendejét a' Tudós Magyar Kurir,
 Már-is olly hirt, a' melly fok hiv Magyar sziveket
 szúr, ír.

Alig az első Levelén hogy hozzánk bé-köszönte,
 Már másikkával ortzánkra göny-záporokat önte.
 Tudós Szerentsi Nagy, ugymond, az én kedves Ba-
 rátom

Meg-hólt,, melly hir-adására bús vér szökdöse
 hátom.

Kedves Hazám! ha kedvelled hűséges fiaidat,
 'S csak azok' ölelésére emeled karjaidat;
 Ha azoktól függ szerentséd, kik Tégedet szeretnek,
 A' kik elő-mented után eszszel, kézzel fietnek:
 Ne-légy hát idegen ennek meg-hidegült Hamvától,
 Vagy már böldegült Lelkének itt hagyott árnyé-
 kától.

Ne légy róla feledékeny, hirdesd nagy szeretetét
Hozzád, 's elő-mented után el-szánt igyekezetét
Emlegesd fájlalva széjjel szép ritka Talentomát,
Melly az ezután Elöktöl-is érdemel Diplomát.
Mert Hazája' szeretetét nem tsak nyelvén pengette;
Hanem ahoz hűségeit valósággal meg-tette.
Éjjel, nappal azért fáradt, 's talám tsak az okozta,
Hogy a' Halál drága élte' végét közelebb hozta.
Meg mutatja ki-vólt legyen sok tudós hagyományja;
Mellyből az irigy szembe-is bé-tűnik Tudományja.
Ha más tudós szerzeményjét itt elő nem számlálom,
Elég legyen ez, a' mellyben el-nyomta a' vég-álmom.
Vólt hivatalja mint hozza magával, e' fő dolga
Vala, hogy Kristus' Nyájának használjon mint hű
szolga.

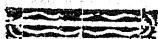
Ugyan-is hogy jobb háfzonnal ki-ki a' Szent *Bibliát*
Forgathassa, azon végre Magyar *Concordántiát*
Szerzett; a' melly minthogy terhes, sok munkájába
került,

E' tenger munka partjához közel halálba merült.
Mi lehet ennél bizonyosbb jele nagy hűségének,
Melly köztünk Koronája lesfsz láthatatlan Nevének.
Tarts hát velem, ki hiv Magyar vagy, 's még egy-
szer hamvára
Göny-tseppet ejtvén irjuk-fel még ezt Koporsójára.

Epitáphium.

A' kinek hideg tetemét ezen Sir-halom zárja,
Az egy igaz Hazafinak vólt életében párja.
Helvetziai Vallásnak vólt noha Tanítója,
Még-is az egymást-türésnek olly igen gyakorlója.

Va.

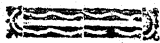
Vala, minden Felekezet hogy azért őt' tisztelte,
 A' mely Szerentsi Nagy István' Nevét nyelvén viselte,
 Hazáját, Nemzetét, Nyelvét mely forróan szerette,
 Azt számtalan jelenségből velünk meg-esmértette.
 Im' még-is mely hirtelen a' Sirbe kell néki szálni,
 Jaj! mi oka hogy illy korán meg-kellett tőle válni?
 Mit használ e'-féle zok-szóm, 's valjon így mért re-
 begek?

Holott e' kép végeztek vólt felőle a' Szent Egek.
Ma hát nekem, holnap neked, vagy tám még azt sem
 éred,

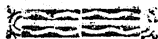
Ember! a' hofzszú időt hát magadnak mért igéred?
 E' gyászos Bárkán olvashadd éltednek rövidségét,
 Menj-el azért 's okofon várd élted' el-rejtett végét

Debretzenből 20-dik Mártz. — 89.

A' Magyar és Erdély országi Orvos Doktorok'
 életeknek le-írásában, 's annak mostanában Bétsben
Trattner Tamás Könyv-nyomtató műhelyében világ-
 ra jött 4-dik Darabjában, Tiszt. 's tudós *Szathmári*
Pap Mihály, Kolosváratt Theológiát tanító Profes-
 sor Urnak a' Külső-országi némely tudós Tárfasá-
 goktól két izben nyert Numismáinak formájai Réz-
 táblára szépen ki-mettzetve szemléltethetnek az Ol-
 vasóktól a' X-dik és XI-dik Szám alatt; mellyek
 közül az Elsőnek Képe a' rajta lévő rajzolásokkal
 és fellyül való írásokkal egyetemben a' 210-dik Levé-
 len bőven meg-is magyaráztatik, de minthogy a'
 második Pénznek Képe a' fellyebb említett Munká-
 nak ki-nyomtatása után érkezett az Authornak ke-
 zé-

zébe, annak szóval való le-írását és bővebb magyarázattyát oda bé-nem iktathatta, azoknak azért kedvekért, kik az illy *Symbolicus Pénzeknek* szemlélésében és vizsgálásában magokat gyönyörködtetik, az ebbéli meg-eftett fogyatozóáft itt a' *Magyar Muzsában* illendőnek tartatott némü-némü-képpen ki-pótolni. A' Kérdés, melyet Belgiumban a' *Hágai* tudós Tárfaság, a' meg-fejtegetésre az egész Világ eleibe az előtt két efitendővel térjeftett, és a' melyre az itt fellyebb említett tudós Hazánkfia leg-egyeneftebben és fontofsfabban meg-felelt, imé ez vala: *An cognitio Dogmatum & Myfteriorum Religionis Christianæ eodem nexu & quidem infeparabili, cum exercitio officiorum Moralium summæ felicitati conjuncta fit az az: Ha vallyon a' Kereftzyén Vallás Tudományának és titkainak efméretén kívül, tsupán tsak az erköltsi törvényeknek gyakorlása által el-juthat-e az idvezülni kívándó ember a' fő boldogságnak megnyerésére? és vallyon egymáftól el-válthatatlanúl mind a' kettő edgy-aránt nem ftükséges-e az örök idveftségnek el-érésére?* Ezen fontos Kérdésnek meg-fejtegetéséért nyert drága Pénzen minémü mefterséges ábrázaláftok, és fellyül való írásftok szemléltéftsenek, azokat-is itten Deák nyelven adjuk elöl, minthogy az elsőben nyert Numismájának Képe-is a' *Magyar és Erdély-orzfági Orvos Doktorok' életeknek le-írásában* a' meg-nevezett helylen, ugyan azon Deák nyelven olvaftatik meg-magyaráztatva. In adversa hac Numismatis præmio coronati parte, ignita Satanæ tella, ex fumantibus et flammantibus Orci faucibus prorumpunt magno numero contra BIBLIA, super alta.

altári expansa, et contra Crucem, in latere Altaris, Christianismum significantem. Contra quæ, Religio stolata, stans ad altare, et ad pedes Anchoram Salutis habens, sinistra manu, clypeo, illa, defendit, sub signo Providentiæ divinæ supra caput exstante: dextra vero manu ostendit *Petram*, super quam ædificabit Christus Ecclesiam, ut Portæ inferorum non prævaleant. *Matth. XVI. 16 — 18*: Infra visitur Leo, Insigne Hollandicum. Partæ vero averlæ, circa extimam Numi oram in peripheria talis occurrit *Legenda*: PRÆMIUM SOCIETATIS HAGANÆ PRO VINDICANDA RELIGIONE CHRISTIANA. In medio autem Quercæ Coronæ talis Legitur Inscriptio MICHAEL PAL SZATHMARI *Nobilis Transilv. Hungarus, Illustris Colleg. Ref. Claudiop. S. S. Theolog. & Hist. Eccl. Professor P. O. Meruit. MDCCLXXXVIII.* Tsupán tsak egyedül a' Természet világánál jární kívánó embereknek (Naturálistáknak) ellene szegeztetett írásával e' mi T. T. Professorunk nem tsak azt érdemlette azon *Hágai* meg-nevezett Társaságtól, hogy ezen Munkája helyben hagyatott, és különös érdemmel meg-jutalmaztatott, hanem még a' magok Nemzetének hasznára, született Belga nyelvre-is által fordítatott, és ki-nyomtattatott mind a' két nyelven; ezeken kívül pedig a' magok Társaságába-is köz meg-edgyező akarathól fel-vették, hogy a' Keresztyén Vallásnak óltalmazásában annak tsufolói a' Naturálisták ellen vélek edgyütt vitézkedjen.

